

Слава Україні! Героям слава!

Чорноморські Новини

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

Мир повинен бути здобутий перемогою, а не угодою.

Марк Туллій Ціцерон.

№ 8
(22433)

ЧЕТВЕР
16
ЛЮТОГО
2023 РОКУ

Виходить
із 19 липня 1917 р.

• Україна і світ

Олексій РЕЗНІКОВ:

«Нам є чим відбити російську навалу»

Дива трапляються. Коли під час зустрічі міністрів оборони у штаб-квартирі НАТО вже були вичерпані всі пунки програми для медіа, відомогоні всі пресконференції, «Укрінформ» (www.ukrinform.ua) посміхнулася удача. В кулуарах 9-го «Рамштайн», що відбувся під егідою США в Брюсселі 14 лютого, міністри оборони України Олексій Резников у надзвичайно щільному порядку денного знайшов рівно п'ять хвилин, щоб розповісти про результати Конференції з оборони України та про свої враження від спілкування з партнерами. Нижче — результати такого інформаційного «блізу».

— Дякую, що знайшли час на спілкування з «Укрінформом». Почекаємо з головного — чи вдалося визначитися звідгодні під час «Рамштайн» з термінами поставки техніки і з принциповою можливістю поставити в Україну літаки?

— Щодо техніки — терміни прозвучали. Всі можливості її постачання в Україну привезані передусім до терміну навчання. Тобто техніка не може зайти просто так. Наши екіпажі — не має значення, артилерійські, танкові, на «Бредлі», на «Мастифах» — мають підготуватися. І не просто як сам по собі екіпаж, а у взаємодії, в складі цілого підрозділу, наприклад, танкового батальйону, і так далі. Тому що в них задача — виконання завдан-

ня, сплановане українським Генеральним штабом. І це завдання спрямоване передусім на деокупацію тимчасово окупованих територій України. Це потребує часу. Ми говоримо про декілька місяців, коли ми будемо повноцінно готові. А далі вже зрешіття Генерального штабу будуть відбуватися та інші події.

— Що стосується авіаційних плат-

форм, то дискусія продовжується, вона звучала, зустріч і буде зустріч. Сьогодні у мене не одна двостороння зустріч, і завтра відбудеться багато зустрічей на полях «Рамштайну», ми будемо спілкуватися з міністрами оборони окремих країн НАТО. Але якою буде основна авіаційна платфор- ма — час покаже.

— Повертаючись до сьогодення: чи встигне НАТО поставити нам достатньо кількість боєприпасів, щоб відбити той російський наступ, який, схоже, вже розпочався?

— Ми, як то кажуть, не сидимо, нічого не робячи. Ми давно організовуємо постачання боєприпасів від країн НАТО як військово-технічного допомоги, так і укладали контракти на 2023-й, щоб забезпечити системний постачання. Тому поставки є, і поставки будуть. Коли йде війна, завжди буде вистачати. Але казати, що ситуація критична і на не вистачить (боєприпаси). — Ред.) для того, щоб відбити наувал, не можна. Ми готові до відбиття наувал. Але вже буде більше буде боєприпасів — то краще, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Скільки часу щас нам знадобиться, щоб розбудувати інтегровану систему протиповітряної оборони?

— ... Скільки часу — також точні відповіді я, напевно, вам не дам. Тому що вона (система ППО).

— Ред.) постійно зростає, і про це знаємо наші партнери. Їх виступи були рефреном на май виступ, що це є пріоритетом номер один. Ми сьогодні продовжували про це говорити, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Чи обговорювалось питання щодо налагодження виробництва боєприпасів на території України?

— Всі звичай з необхідністю для запуску виробництва в кожній з країн-партнерів. Вона (ци тема. — Ред.) звичай зустрічавши та підготовкою.

— Що стосується авіаційних платформ, то дискусія продовжується, вона звучала, зустріч і буде зустріч. Сьогодні у мене не одна двостороння зустріч, і завтра відбудеться багато зустрічей на полях «Рамштайну», ми будемо спілкуватися з міністрами оборони окремих країн НАТО. Але якою буде основна авіаційна платфор- ма — час покаже.

— Повертаючись до сьогодення: чи встигне НАТО поставити нам достатньо кількість боєприпасів, щоб відбити той російський наступ, який, схоже, вже розпочався?

— Ми, як то кажуть, не сидимо, нічого не робячи. Ми давно організовуємо постачання боєприпасів від країн НАТО як військово-технічного допомоги, так і укладали контракти на 2023-й, щоб забезпечити системний постачання. Тому поставки є, і поставки будуть. Коли йде війна, завжди буде вистачати. Але казати, що ситуація критична і на не вистачить (боєприпаси). — Ред.) для того, щоб відбити наувал, не можна. Ми готові до відбиття наувал. Але вже буде більше буде боєприпасів — то краще, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Скільки часу щас нам знадобиться, щоб розбудувати інтегровану систему протиповітряної оборони?

— ... Скільки часу — також точні відповіді я, напевно, вам не дам. Тому що вона (система ППО).

— Ред.) постійно зростає, і про це знаємо наші партнери. Їх виступи були рефреном на май виступ, що це є пріоритетом номер один. Ми сьогодні продовжували про це говорити, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Чи обговорювалось питання щодо налагодження виробництва боєприпасів на території України?

— Всі звичай з необхідністю для запуску виробництва в кожній з країн-партнерів. Вона (ци тема. — Ред.) зустрічавши та підготовкою.

— Що стосується авіаційних платформ, то дискусія продовжується, вона звучала, зустріч і буде зустріч. Сьогодні у мене не одна двостороння зустріч, і завтра відбудеться багато зустрічей на полях «Рамштайну», ми будемо спілкуватися з міністрами оборони окремих країн НАТО. Але якою буде основна авіаційна платфор- ма — час покаже.

— Повертаючись до сьогодення: чи встигне НАТО поставити нам достатньо кількість боєприпасів, щоб відбити той російський наступ, який, схоже, вже розпочався?

— Ми, як то кажуть, не сидимо, нічого не робячи. Ми давно організовуємо постачання боєприпасів від країн НАТО як військово-технічного допомоги, так і укладали контракти на 2023-й, щоб забезпечити системний постачання. Тому поставки є, і поставки будуть. Коли йде війна, завжди буде вистачати. Але казати, що ситуація критична і на не вистачить (боєприпаси). — Ред.) для того, щоб відбити наувал, не можна. Ми готові до відбиття наувал. Але вже буде більше буде боєприпасів — то краще, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Скільки часу щас нам знадобиться, щоб розбудувати інтегровану систему протиповітряної оборони?

— ... Скільки часу — також точні відповіді я, напевно, вам не дам. Тому що вона (система ППО).

— Ред.) постійно зростає, і про це знаємо наші партнери. Їх виступи були рефреном на май виступ, що це є пріоритетом номер один. Ми сьогодні продовжували про це говорити, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Чи обговорювалось питання щодо налагодження виробництва боєприпасів на території України?

— Всі звичай з необхідністю для запуску виробництва в кожній з країн-партнерів. Вона (ци тема. — Ред.) зустрічавши та підготовкою.

— Що стосується авіаційних платформ, то дискусія продовжується, вона звучала, зустріч і буде зустріч. Сьогодні у мене не одна двостороння зустріч, і завтра відбудеться багато зустрічей на полях «Рамштайну», ми будемо спілкуватися з міністрами оборони окремих країн НАТО. Але якою буде основна авіаційна платфор- ма — час покаже.

— Повертаючись до сьогодення: чи встигне НАТО поставити нам достатньо кількість боєприпасів, щоб відбити той російський наступ, який, схоже, вже розпочався?

— Ми, як то кажуть, не сидимо, нічого не робячи. Ми давно організовуємо постачання боєприпасів від країн НАТО як військово-технічного допомоги, так і укладали контракти на 2023-й, щоб забезпечити системний постачання. Тому поставки є, і поставки будуть. Коли йде війна, завжди буде вистачати. Але казати, що ситуація критична і на не вистачить (боєприпаси). — Ред.) для того, щоб відбити наувал, не можна. Ми готові до відбиття наувал. Але вже буде більше буде боєприпасів — то краще, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Скільки часу щас нам знадобиться, щоб розбудувати інтегровану систему протиповітряної оборони?

— ... Скільки часу — також точні відповіді я, напевно, вам не дам. Тому що вона (система ППО).

— Ред.) постійно зростає, і про це знаємо наші партнери. Їх виступи були рефреном на май виступ, що це є пріоритетом номер один. Ми сьогодні продовжували про це говорити, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Чи обговорювалось питання щодо налагодження виробництва боєприпасів на території України?

— Всі звичай з необхідністю для запуску виробництва в кожній з країн-партнерів. Вона (ци тема. — Ред.) зустрічавши та підготовкою.

— Що стосується авіаційних платформ, то дискусія продовжується, вона звучала, зустріч і буде зустріч. Сьогодні у мене не одна двостороння зустріч, і завтра відбудеться багато зустрічей на полях «Рамштайну», ми будемо спілкуватися з міністрами оборони окремих країн НАТО. Але якою буде основна авіаційна платфор- ма — час покаже.

— Повертаючись до сьогодення: чи встигне НАТО поставити нам достатньо кількість боєприпасів, щоб відбити той російський наступ, який, схоже, вже розпочався?

— Ми, як то кажуть, не сидимо, нічого не робячи. Ми давно організовуємо постачання боєприпасів від країн НАТО як військово-технічного допомоги, так і укладали контракти на 2023-й, щоб забезпечити системний постачання. Тому поставки є, і поставки будуть. Коли йде війна, завжди буде вистачати. Але казати, що ситуація критична і на не вистачить (боєприпаси). — Ред.) для того, щоб відбити наувал, не можна. Ми готові до відбиття наувал. Але вже буде більше буде боєприпасів — то краще, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Скільки часу щас нам знадобиться, щоб розбудувати інтегровану систему протиповітряної оборони?

— ... Скільки часу — також точні відповіді я, напевно, вам не дам. Тому що вона (система ППО).

— Ред.) постійно зростає, і про це знаємо наші партнери. Їх виступи були рефреном на май виступ, що це є пріоритетом номер один. Ми сьогодні продовжували про це говорити, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Чи обговорювалось питання щодо налагодження виробництва боєприпасів на території України?

— Всі звичай з необхідністю для запуску виробництва в кожній з країн-партнерів. Вона (ци тема. — Ред.) зустрічавши та підготовкою.

— Що стосується авіаційних платформ, то дискусія продовжується, вона звучала, зустріч і буде зустріч. Сьогодні у мене не одна двостороння зустріч, і завтра відбудеться багато зустрічей на полях «Рамштайну», ми будемо спілкуватися з міністрами оборони окремих країн НАТО. Але якою буде основна авіаційна платфор- ма — час покаже.

— Повертаючись до сьогодення: чи встигне НАТО поставити нам достатньо кількість боєприпасів, щоб відбити той російський наступ, який, схоже, вже розпочався?

— Ми, як то кажуть, не сидимо, нічого не робячи. Ми давно організовуємо постачання боєприпасів від країн НАТО як військово-технічного допомоги, так і укладали контракти на 2023-й, щоб забезпечити системний постачання. Тому поставки є, і поставки будуть. Коли йде війна, завжди буде вистачати. Але казати, що ситуація критична і на не вистачить (боєприпаси). — Ред.) для того, щоб відбити наувал, не можна. Ми готові до відбиття наувал. Але вже буде більше буде боєприпасів — то краще, і деякі країни гоюються про рішення посилити також нашу протиповітряну та протиракетну оборону.

— Скільки часу щас нам знадобиться, щоб розбудувати інтегровану систему протиповітряної оборони?

— ... Скільки часу — також точні відповіді я, напевно, вам не дам. Тому що вона (система ППО).

ІСТОРІЯ. ЛІТЕРАТУРА. МОВА

Поет мрійної мети

У неосяжному переліку імен творчих особистостей, яких у 30-х роках минулого століття фізично знищив кривавий стalinський режим і яких нині вже усталено називаємо представниками «Розстріляного відродження», не можна не згадати поета Олексея Федоровича Влизька. Трагічна доля відвезла йому лише шість років земного життя.

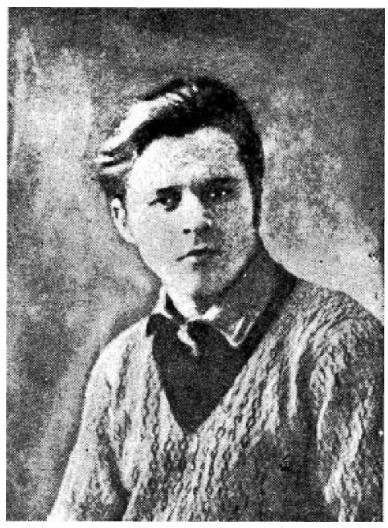
Народився він 17 лютого 1908-го у сім'ї священника (батько — українець, мати — росіянка) в Новгородській губернії тодішньої царської Росії. Незадовісом родина перебралася в Україну, оселилася в селі Сингаївці, що на Черкащині. Свої дитячі роки Олекса провів в українському середовищі, де органічно сприймав красу нашої мови й мальовничості природи, які стали визначальними натхненниками його поетичної творчості.

Узимку буреним 1920 року сталася прікара подія, яка наклали важкий відбиток на всю подальшу Олексину долю. З молодими братами, вибравшися на замерзлу водойму, потрапили в опону. Від кірjanані води діти важко застудилися. Наймолодший з братів, Авенір, від ускладнень простуди незабаром помер, седрущий, Олександр, ледь вижив, а найстарший — Олекса, одужавши від тяжкої хвороби, назавжди втратив слух.

Письменник Віктор Петров (Домантович) у книжці «Діячі української культури (1920 — 1940 рр.): жерарди більшовицького терору», написаний у роки Другої світової війни, зауважуває: «О. Влизько був глухонімий. Треба мати колосальну внутрішню духовну силу, щоб повстали проти себе самого, примусити зувати для інших. Обмежений рамками зорового сприйняття, він спромігся відкрити в собі джерело звукової творчості... Звукова мова була для нього абстракцією, але в своїх поезіях він спромігся досягнути, як зазначає поет Євген Маланюк, «нечуваного ритмічного інтонаційного багатства».

Перший вірш Олексія Влизька «Серце на норд» з'явився у ківському часописі «Глобус», № 22 за 1925 рік, завдяки письменнику-неоаклансіку Борису Антоненкову-Давидовичу, а перша збірка «Скажу за всіх» побачила світ у 1927-у. Цікаво відзначити, що з самого коротке життя поет видав цілу низку книжок, а також два окремі томи вибраних творів.

Про багатогранність неординарної особистості Олексія Влизька свідчить і той факт, що, маючи італант художника, він сам пропілюстрував свої дві перші збірки, а також книжку О. Лана (літературний псевдонім Кирила Кор-

шака, археолога й поета, розстріяного у 1937-у).

Щоб вітвортити в уяві зовнішній вигляд Олексія Влизька, варто звернутися до сторінок автобіографічного роману Олексія Гай-Головка під назвою «Поседник з дияволом», де він згадує про свою зустріч з поетом під час з'їзду письменників у Харкові: «Це був кремезній, дужий юнак з високим круглим чолом, зі стиснутими устами і впинятою вперед щелепою, що говорило про його титанічну силу. Влизько був у неїміному морському бушлаті з чотиригранним блакитно-блім комірцем на плечах. Цей відомий усій Україні юнак мав тоді двадцять шість років. Тяжка хвороба в дитинстві відібрала у нього слух і фатально спотворила мову, тому він завжди висловлював свої думки лише на папері, його співрозмовник писав пальцем у повітрі, а він читав слова з післявів. Цей подиву гідний юнак видав багато книжок поезій і прози».

Письменник Анатолій Галан (Калиновський), який у року Другої світової війни емігрував до Аргентини, видав мемуари «Будні советського журналіста», в яких пише і про Олексія Влизька. Він зустрічався з ним у 1933-у — в рік Великого голоду. «Український Байрон» — так називає поета Анатолій Галан. І, зокрема, наводить такий епізод:

«Під час обіду Влизько гарячково говорив:

/ тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Туман

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

РЕЙС

БІБЛІОТЕКА ГАЗЕТИ «ПРОЛЕТАРСЬКА ПРАВДА»

Туман

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Дев'ятій вал

Холодний шторм,
холодна злоба,
обвалими —
холодний гул
і моря лютого
оздоба,
летить дев'ятій —
карбунул,
що вдарить
в камін,
розгориться,
мов п'яній геній —
трьох секунд,
над скелями
роздалить бунт
і враз учхуне,
розлетіться,
в нищо,
в нищо.
Отак

І ти, поете
мрійної мети!

У листопаді 1934 року поета заарештували

— Були по селях? Бачили, що робить? — Крахи господарів знищили, а решту загнали в кошару і їсти не дають... Хай вони ідуть під три короти з таким соціалізмом! Списані клаптики (патер), — А.Г.) Олекса старанно дер, пропалював сірником у попільнини...».

У нашій розвідці важливо привернути увагу читачів і до краснавчого аспекту. Із 1927 року Влизько неодноразово відвідував Одесу, де в нього було багато дружин-однодумців і прихильників творчості. Своєрідність і колорит міста, неповторна краса моря, велич торговельного порту відіграла у ньому потяг до містини, який він приділив своє величезне творче захоплення. Виявом його своєрідного поетичного таланту в цьому спрямованій стає збірка віршів під назвою «П'яній корабель», що вийшла друком у 1933 році накладом 2000 примірників.

Ось діякі з уміщених у ній поезій.

Стихи, які він писав, були засновані на власній поетичній мові, яку він змінивши, змінивши назву на «Туман»:

З огляду на те, що він писав поезії в уяві зовнішній вигляд Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зірвуть млу,
де піниться прибої
та круться хвили
виром
карусель,
а десь летить
сп'янілий корабель,
між двох морів —
і під
і над тобою...
...і зннову, зннову...
Сторогатим чортом
охрестити все
похмурий капітан,
і вдарити в дим,
одчайко,
мов таран,
сирени тон
над портом.

Хоча, згідно з приведеною вище поезією, Влизько відібрав у відповідь вірші Олексія Влизька, він спробував зробити їх власною зміною, змінивши назву на «Туман»:

І тут,
і там
вітрила волохаті —
суцільні дим
до моря
до небес,
і тільки іноді
прорвуться
з пles
далеких сонців
проміння кострубаті
і зір

• Для творчості нема перешкод

Світ любові, добра і людяності

Саме такий дивосвіт відкриває кожна із робіт близько 30 учасників виставки, влаштованої у Балтському історичному музеї.

Можливо, ця виставка так не вразила б, якби не знала, що кожен експонат має особливого автора — людину з інвалідністю. І це змушує більшу осмислено вдивлятися у кожну картину, виріб чи вишите полотно. Через кожен стіжок чи мазок пензля точиться незрима розповідь про долю майстра чи художника, мовби гортаються сторінки власної написаного есе. Вони мовлять іноді тихо, а іноді — дуже голосно, бо їм треба відкрити кожному із глядачів свою душу, свою пісню, своє життя, і лише так, як вони вміють. У цей світ можна вдивлятися безкінечно й дивуватися, наскільки він багатогранний, теплий, щирий, гостинний і просто людяній.

За словами голови Балтської організації осіб з інвалідністю Надії Ленц, роботи, виставлені у залі музею під девізом «Повір у себе» і називою «Для творчості нема перешкод», — то співід, що промовляють з по-лотен. Їх треба уважно роздивлятися, і лише тоді можна усвідомити унікальність, багатство і глубинність кожної. Лише тоді за удавано поверхневою простотою можна побачити сутність і витонченість духовної матерії авторів. Виставка унікальна різноманітністю представлених експонатів, виконаних у різних техніках та жанрах, і кожна робота — індивідуальна й неповторна, каже керівниця організації.

Надія Петрівна, безмежно вдячна директорові музею Петрові Астаф'йовичу Ткачу, який підтримує творчість членів його організації. До того ж, він та його колеги самовіддано працюють над оформленням кожної роботи, яких збирася умалювати. Цього разу, наприклад, виставлено понад 170. Не залишається останоч

таких заходів і міська рада, всіляко підтримуючи організацію та її членів.

Попри те, що нинішня виставка вже третя, вона відкриває багато нового, особливо — про світ авторів, які розкривають його перед нами. Во ж спілкуючись з цими людьми у повсякденному житті, навіть не згадаєш, який творчий потенціал при-

ховується у них.

Учасники виставки вишли на мистецькі простори різними шляхами.

Вади здорів'я у кожного також різні:

хочась набув хворобу, в результаті

якої став особою з інвалідністю, хтось з нею народився. Та це аж няк не впливає на їхню духовну силу і красу. Ба більше, часом навіть здається, що, відбираючи щось одне, Бог наділяє людину втрічі більшими здатностями. Свідчення цьому — конкретні автори та інші роботи.

У цьому контексті показовими є твори Руслана Романчука, який спілкується зі допомогою жестової мови. Вони вражают витонченістю ліній, досконалістю деталей, сюжету та образів. Юнак, безсумінно, наділений талантом художника. Здебільшого свої малюнки він створює духе простим знаряддям — звичайним олівцем, але це не зменшує сприйняття їх прихованої копористики, яскравості та внутрішнього духу. На запитання, як йому уявляється Балта, Руслан намалював широко відкрите на навколоїшній світ око, в інцизі якого відзеркалюється символ міста — по-жежна каланча.

Ще один приклад — Вадим Котенко. Чоловік усіх життя займається про-

ховується у них.

Учасники виставки вишли на мистецькі простори різними шляхами.

Вади здорів'я у кожного також різні:

хочась набув хворобу, в результаті

стими сільським справами — влітку його запрошують пасти череду, обробляти городи, виконувати інші не-вигадливі роботи по господарству. І хто б міг подумати, що у вже зрілому віці він так захопиться вишиванням, що в музеї влаштуватимуться його персональні виставки! Вже кілька років Вадим створює ікони з допомогою голки та нитки, зараз — під патронатом досвідченої вишивальниці Ніни Килинник. На нинішній показ він прynіс 15 своїх вишиваних виробів.

Найближче ж робіт цього разу презентувала Валентина Михальова — 25, і це далеко не всі з її багатого

творчого арсеналу. Майстриня за-

хоплюється вишиванням хрестиком, глайдом, бісером, стрічками.

Жанрів, у яких творять автори, — безліч. Окрім вишивки, в'язання, бісеру та художніх полотен, члені організації використовують техніку пичворку, створюють цементні скуль-

піли й вирячili очі: все, було видно, пішло не за звичним для них сценарієм, можливо, що й не раз випробувано на практиці.

— Товік Овесенязнає? — по-

казала в бік дачного масиву, який тільки-но почали забудовувати. Верзла, не зупиняючись, абицьо, чомусь назвали йма та прізвище одноласкана, який втолкнув у лиман ще підлітком. — Товік — людина авторитетна, при з'язках. Сама знає. Він одні зі своїх ділянок продав. Я цину збивала-збивала, поки інші покупці не знайшлися. Приїхала із завадтом, а його не застала. Телефон має старенький, бітій, ще й на біду розрізився. Не з'явила ся з Товіком, хоч плач! Номера не гадаю. Хопці, ви-річуй! Будемо сусідами — сто разів відійде!

Говорила впевнено, для перекон-

ливісті навіть склинула, не даючи

тим оговарятися.

Міцно засіла лікtem сумочку, у

рукав бісеснів дорогий шкіряний га-

манець.

Дуже прошу, якщо сьогодні по-

бачите його, а він під'їде, бо я більше

чекати не можу, та передайте йому

гроши. Скажіть, Люся з Одеси зали-

шила. Доберуся додому — зразу на-

беру Товіка, повідомлю, що ви зане-

сете завадтом, відтак земельний

наділ — мій. Всі обумовлено суму,

скажіть, перекажу йому на картку вже

зранку. Бачу, що ви люди порядні, а

в мене ситуація безвихідна.

нити для саду, вироби з природних матеріалів тощо. Тематика також представлена дуже широко — від побутової до патріотично-філософської.

Дехто вже навіть дас майстер-класи. Як-то Галина Кіндюк, которая на-вчила всіх охочих в'язати гачком не просто гарні та портівні речі, а й художньо оформлені. Є родина, яка представлена цілком династією. У її складі — Марія Ткачук, її донька Людмила та онук Артем. А займаються вони виготовленням різноманітних цементних скульптур.

Виставили свої роботи діти, які-то зовсім інші учасниці — Марина Кулік (малюнки), Ганна Береза (алмазна мозаїка) і 15-річна Надія Ткачук (вишивка).

Уперше привів свої роботи до музею Новопольського осередку Балтської організації осіб з інвалідністю, де майстри-працівники працюють під орудою художнього керівника сільського будинку культури Майді Руденко.

Серед учасників виставки є люди, чи творчість і вміння просто не-

виступають відсутніми. У теплицю Балтського цен-tru дитячої творчості приї-ша весна. Тут розквітили ви-саджені дітьми першоцвіти: крокуси, нарциси, гіацинти і тюльпани.

Висаджували їх члени гуртка юніх натуралістів на початку зими. Кохен запланував вирости свою квітку, доглядати за нею, щоб порадувати-ся навесні. Однак діякі рослини за-цвіли набагато раніше.

О т іона натуралістка Варвара по-садила нариці для вітання матусі у березні, але він підніс сюрприз — зацвів у ці лютневі дні.

Віра ІЛЛАРІОНОВА.

• Оголошення

Увага вступникам 2023!

Одеський державний університет внутрішніх справ запрошує абитуриєнтів реалізувати свою мрію — СТАТИ ПОЛІЦЕЙСЬКИМ!

Ми пропонуємо наступні спеціальності:

081 «Право» (факультет підготовки фахівців для органів досудового розслідування; Херсонський факультет);

262 «Правоохранна діяльність» (факультет підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції, факультет підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності; Херсонський факультет).

Вступникам необхідно:

- в наїжності: термін звернення до підрозділу кадрового забезпечення територіального органу поліції за місцем проживання, або до відділу кадрового забезпечення університету за адресою: м. Одеса, провулок Сабанський, 4, для реєстрації на Порталі кандидатів на навчання до закладів вищої освіти МВС України та подальшого оформлення особової справи.

Для вступу в 2023 році можуть бути використані результати: НМТ 2022 року, ЗНО 2020-2021 років.

Основні переваги:

- навчання безкоштовне;
- унікальна професійна підготовка;
- гарантоване практевлаштування;
- матеріальні забезпечення: забезпечення форменим одягом
- становленням зразка, безоплатним проживанням у гуртожитку та харчуванням, медичними послугами а також грошовим забезпеченням;
- сучасна матеріально-технічна освітня база, тренажерні залі, спортмайданчики.

Детальніше: www.oduvu.edu.ua, у вкладці «Вступникам». Телефони приймальної комісії та підготовчих курсів університету: (048) 795 50 09. Чекаємо на ВАС!

Важати недійними втрачені оригінали свідоцтва №8-8498 про право власності на житло — квартиру №310 вул. Канатний, 72, у м. Одесі, розпорядженням №107212, видані 22 грудня 1997 року управлінням КЖГ міськвиконкому Одеської міської ради народних депутатів Бабій Євгеній Василів, Бабій Віктору Володимировичу в рівних долях.

Важати недійним втрачені оригінали атестатом за загальну середню освіту, серія РВ №04634, виданий Одеською загальноосвітньою школою №20 I-III ступенів Одеської міської ради 19.06.1999 року на ім'я Карпенко Антоніна Сергійна.

Важати недійним втрачені оригінали диплома, серія ВК №13882402, виданий Сокальським ПТУ №3 Львівської області у 2000 році на ім'я Мамчик Наталія Олександрові.

Важати недійними втрачені оригінали диплома спеціаліста, серія СК №46500721, та додатка до диплома №496, видані у 2014 році Одеською національною академією харчових технологій на ім'я Ткач Сергій Григорович.

Важати недійними втрачені оригінали диплома бакалавра, серія СК №4545836, та додатка до диплома №8-2023, видані 29.06.2013 року Одеською національною академією харчових технологій на ім'я Ткач Сергій Григорович.

Важати недійними втрачені оригінали атестата про повну середню освіту, серія СК №36065243, та додатка до атестата 12AC002241, видані у 2009 році загальноосвітньою школою №28 м. Одесі на ім'я Ткач Сергій Григорович.

Оригінал дозволу на виїзд на територію Молдови, №658891/2022, виданий 08.06.2022 р. Державною службою України з безлеки на транспорті на ФОП «Етнаріков Олександр Віталійович» на авто BH9451OX, важати недійним у зв'язку з утратою.

Посвідчення адвоката України №002716, видане 19.08.2015 р. на підставі рішення Ради адвокатів Одеської області на ім'я Білоус Іван Ігорович,